

Tôi may mắn được đến Mỹ trước bốn năm, cho nên khi được nhận được ra báo trước bốn năm tôi và gia đình có thể đến được vùng đất đông người Việt này tôi rất vui mừng suốt ngày, và sắp xếp chu đáo đón tiếp. Tôi nhận được thẻ bốn năm tôi hiểu rõ căn cứ và giấy giới thiệu và nhận được tôi được... quên đi đón bốn năm. Vài ngày trước khi bốn năm tôi và gia đình đến vùng đất hứa, nhà tôi chu đáo nhận người lái máy bơm nước cách đây con trai ra ngoài phòng khách. Giờ, khăn trải giường, chăn đắp đều được thay đổi... giường (thú thật, trong thời gian đầu của người mới sang làm gì có được mua cái cửa hiên và), nhận trong phòng tắm, bàn chải răng, xà phòng, khăn tắm đều mới, ngay cả thùng rác cũng được thay bao mới... đi chợ nữa. Đó là chưa nói đến một lô áo quần quần... cũ, chu đáo cho con người như của Mùa Xuân của đất California, mà nhận người người ở vùng nhiệt đới mới đến đây, họ là chưa quen. Đồ dùng thì là người sang Mỹ trước, lịch thiệp và hào phóng, một chiếc bánh bông lan có hàng chữ "Welcome to America" cũng đã được mang theo kèm bánh và đặt sẵn trong tủ lạnh. Tôi đã nhận chiếc xe van của Hội đồng Trại Cựu Tù Nhân Chính Trị của ông Nguyễn Hữu và người lái xe thiện nguyện cùng ra phi trường với tôi, nhân danh người Mỹ đi đón nhận người đã chịu đựng gian khổ trong nhà tù Cộng Sản mới đến đây.

Máy bay sắp đáp xuống phi trường John Wayne vào lúc 2 giờ chiều, lý do hành lý và đến nhà tôi thành phố Westminster cũng một chút tiếng động ồn ào. Nghĩ đến đoàn người người trên máy bay qua biên Thái Bình Dương, ghé Đài Loan, hay Nhật Bản, đến phi trường San Francisco hay Los Angeles, rồi còn giới thiệu thay đổi mà gia đình đến Mỹ nào cũng phải trải qua, với tôi đã chu đáo bốn một nửa phần lớn cho toàn gia đình, với bàn ăn trải khăn, chén đĩa xếp hai hàng, chào mừng bốn người.

Máy bay đến rất đúng giờ, tôi dắt hàng nhận ra hai vợ chồng bốn năm tôi và hai đứa con nhỏ hành lý của hãng máy bay với những báo quần quần và trên tay mang những túi xách đựng giấy tờ của IOM cùng trên giấy belt hành lý, chiếc thùng nhôm được ràng dây chằng chặt, dù hiểu được biết của những gia đình mới đến được như Mỹ trong thời gian này. Trong lúc tay bắt mặt mừng, tôi cũng chú ý đến một thanh niên hình như cũng có nhiệm vụ đến đón gia đình này. Chúng tôi vừa đi vừa nói chuyện đến chỗ đậu xe. Người bốn năm nhận được tôi, quay về phía người thanh niên và giới thiệu với tôi đó là người em vợ của anh, cũng ra đón gia đình anh, và cảm ơn tôi đã nhọc công cùng ra đón. Tôi không hiểu mấy giây ngắn ngủi, và sau đó hiểu là bốn năm tôi sẽ về nhà người em vợ của anh thay vì nhà tôi, và những gì tôi chu đáo cho gia đình bốn năm tôi là những thứ bỏ đi phòng xa. Thì ra bốn năm tôi không tin là ông em vợ sẽ ra đón phi trường, cũng như không tin những bốn năm cũ sẽ là người bốn năm trước chu đáo, thì thì cả "bớt cá hai tay" cho nó chắc. Sang Mỹ sau tôi có ba năm, coi bốn năm tôi đã thay đổi khá nhiều, đâm ra nghi ngờ mới và việc, chúng tôi còn tin tưởng ai, chỉ tin cho tôi hôm nay được đóng vai "cơm nguội đi khi đói lòng", trong trường hợp cậu em vợ không mang xe ra đón thì phi trường, thì tôi sẽ được lên đóng vai chính.

Sau khi cảm ơn ng i lái xe thi  n nguy  n c a H i T ng Tr , t i th n th  ra xe. C  hai ch ng t i ch c cũng đ ng  y nghĩ là th a m t th i gi  v t v  mà giúp ích cho ng i khác c n h n lái xe không v  nh . Ph n gia đ nh t i ph i  n ph  tr  c m m y ngày, và chiếc bánh ng t không dùng h t, ph n c n  i ph i ra thùng rác và t i đ c bi t thêm m t đ u: nhi u ng i đ  m t h t lòng tin, dù là v i bà con, bạn bè.

Chuy n gì ch  việc m t lòng tin, nghi ngờ tu t luật thì   trong nhà tù C ng S n, ch ng t i đ  đ c h c h i nhi u, đó là th  “triết lý “ch a ch c”! Ngày  , th y tr i m  tr u, ch  v i m ng. Ch a ch c. Th y đem da lòng tr u vào b p tù. Ch a ch c. Đem chén đ i  y ph n  n. Ch a ch c.  n th c  n vào mi ng. Ch a ch c. Ch a ch c, vì b  ai đó đánh vào m m thì th c  n phải v ng ra. Do đó, xong việc s m ch a ch c đ  đ c ngh  s m, c n ph i l nh làm thêm việc khác; “học t p t t”, “lao động t t” ch a ch c đ  đ c v  s m. Cai tù nói, đ ng v i tin, ch a ch c, vì “nói vậy mà không ph i vậy”! T  di chuy n đ n m t n i “ti n nghi, thu n  i cho việc học t p c i t o” thì y nh  là đ c đ a t i m t n i kh n cùng h n. Ba năm, sáu năm hay chín năm, đ n ngày đ c th  ra tù v n c n ch a tin, c m t  gi y phóng thích cũng ch a chắc, ch  cho đ n ngày ra tù, thoát kh i c ng v a đ i v a ch y, s  b n cai tù ch y theo đòi  i.

  ngoài nh  tù  n, thì niềm tin đi càng héo  a, khô qu t. Làm th y  i ph ng kh m chia ra t ng toán, tuyên b  toán nào làm xong thì đ c v  s m, nh ng làm xong  i đ c đ u đ ng sang làm thêm ch  khác. V  tù đ c khuy n đ  đi kinh t  m i cho ch ng mau v . Nh c a chia cho cán bộ nh c c, n u không s  bổ sung công. M i đêm hôm tr c “nh c c” b c loa đ  kêu gọi đồng bào đ ng nghe tin đ n c a “b n x u” s  có việc đ i ti n, những sáng hôm sau thì việc đ i ti n x y ra th t. Ngay cả ngày sinh, ngày ch t, sách v  ca t ng “B c”, g ng anh hùng liệt sĩ đ u l o kho t. Con cái đ u t , r nh m  báo cáo cha m , vậy thì dân c n tin gì vào đ ng, tin gì vào chính phủ, tin gì vào hàng xóm láng gi ng, tin vào tình nghĩa con ng i. Vì dân m t lòng tin nên cán bộ cao c p qua đ i ph i đ ng cáo phó thanh minh là đ  đ c các tiến sĩ, thạc sĩ, bác sĩ... t n tình c u ch a những ch ng may, cuối cùng đ  “chuy n sang t  tr n”. Dù ông Thi u có làm gì đ n  a, ông ch t đ  cũng c n đ   i m t danh ngôn là “đ ng nghe những gì C ng S n nói...”

Tuy vậy   M  b y gi , t i nghe nói nhi u ng i cũng h t niềm tin đ i v i đ ng h ng, đ ng bào, vì chúng ta th ng kh nh r  nh u h n là đ i v i ng i b n x  nên s n sàng  a đ i nh u. Các b n th  bình tâm nhìn đi xem mình đ  b  đa bao nhiêu  n vì những ng i cùng hoàn cảnh trôi gi t đ n đ y. T  những ngày b  n c ra đi b  b n t  ch c, ch  tàu  a đ o bao nhiêu  n làm cho nhiều gia đ nh kh nh ki t, r i đ n đ y, trong cùng c nh kh  tha h ng, con c p ch ng  n th t đ ng lo i, mà ng i v n  a b p, x u x , ch ng h  tha nh u ch  vì đ ng ti n làm cho h  m t h t  ng tri. Sau m t  n là n n nh n, li u ch ng ta c n có đ c niềm tin v  con ng i và cuộc đ i này không?

Còn kiết niêm tin

Tác Giả: Huy Pháng

Thứ Sáu, 27 Tháng 3 Năm 2009 02:07

Tái nghiáp cho ai mà cũng tái nghiáp cho tái. á trong tù, náu không có lòng tin thì nhiáu ngái đã treo cá mà chát. Trong nghèo đói tán cùng, náu không có lòng tin thì làm sao mà sáng cho đán ngày mai. Trong nô lá, bát công con ngái ván có hy váng.

Và giáa con ngái vái nhau, không còn niám tin thì ta sáng báng gì, và sáng vái ai?